YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
15 päivänä lokakuuta 1998 *

Asiassa C-284/97,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Fernando Castillo de la Torre ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Olivier Couvert-Castéra, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisosastopäällikkö Kareen Rispal-Bellanger ja saman osaston hallinnollinen avustaja Frédéric Pascal, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 8 B boulevard Joseph II,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettujen direktiivien 81/851/ETY ja 81/852/ETY muuttamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/40/ETY (EYVL L 214, s. 31) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. J. G. Kapteyn sekä tuomarit G. Hirsch, G. F. Mancini, H. Ragnemalm ja R. Schintgen (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: A. Saggio,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.6.1998 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 1.8.1997 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen ja eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettujen direktiivien 81/851/ETY ja 81/852/ETY muuttamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/40/ETY (EYVL L 214, s. 31; jäljempänä direktiivi) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden oli toteutettava direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet ennen 1 päivää tammikuuta 1995, lukuun ottamatta 1 artiklan 7 kohtaa, ja niiden oli ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

3 Koska komissio ei ollut saanut ilmoitusta siitä, että kyseinen direktiivi olisi pantu Ranskan oikeusjärjestyksessä täytäntöön, ja koska sillä ei ollut tiedossaan mitään muutakaan seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut päätellä Ranskan tasavallan täyttäneen velvoitteensa, se kehotti 2.8.1995 päivätyllä virallisella huomautuksella Ranskan valtiota esittämään huomautuksensa kahden kuukauden määräajassa.

4 Ranskan tasavalta ilmoitti 25.10.1995 komissiolle, että direktiivin täytäntöönpanotoimia oltiin valmistelemassa.

5 Koska komissiolle ei kuitenkaan ilmoitettu tällaisten toimenpiteiden toteuttamisesta, komissio lähetti 26.9.1996 Ranskan tasavallalle perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan direktiiviin perustuvien velvoitteiden noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksiantamisesta.

6 Koska perustellun lausunnon johdosta ei ryhdytty toimenpiteisiin, komissio nosti nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

7 Ranskan tasavalta ei kiistä sitä, ettei direktiiviä ole pantu täytäntöön säädetyssä määräajassa.

8 Koska direktiiviä ei näin ollen ole pantu täytäntöön siinä säädetyssä määräajassa, komission nostamaa kannetta on pidettävä perusteltuna.

9 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

10 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Ranskan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska Ranskan tasavalta on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut eläinlääkkeitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettujen direktiivien 81/851/ETY ja 81/852/ETY muuttamisesta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/40/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

2) Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kapteyn Hirsch

Mancini Ragnemalm Schintgen

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä lokakuuta 1998.

R. Grass
kirjaaja

P. J. G. Kapteyn
kuudennen jaoston puheenjohtaja